

ADVIES 25-2015

Betreeft: Evaluatie van het hoofdstuk “Verpakkingsmateriaal voor levensmiddelfabrikanten” ter aanvulling van de reeds bestaande autocontrolelegidsen (dossier Sci Com 2015/16).

Advies goedgekeurd door het Wetenschappelijk Comité op 18 december 2015.

Samenvatting

Het Wetenschappelijk Comité werd gevraagd het hoofdstuk “Verpakkingsmateriaal voor levensmiddelfabrikanten”, dat toegevoegd zal worden aan de autocontrolelegidsen bestemd voor de levensmiddelindustrie, te evalueren. Er werd in het bijzonder nagegaan of de gevarenanalyse voldoet.

Het Wetenschappelijk Comité vindt het hoofdstuk duidelijk en correct opgesteld. De belangrijkste bemerkingen betreffen de beoordeling van het migratierisico. Bijkomende verduidelijking van de gevolgde benadering bij de beoordeling van de mogelijke risico's en een opsomming van de meest voorkomende en de meest ernstige gevaren, alsook enkele mogelijke kritische grenzen, risicobeheersmaatregelen en corrigerende acties zouden de toepasbaarheid van de gids verbeteren.

Summary

Advice 25-2015 of the Scientific Committee of the FASFC on the evaluation of the chapter “Packaging material for food manufacturers”

The Scientific Committee received the request to evaluate the chapter "Packaging material for food manufacturers", which will be added to the self-checking guides for the food industry, with particular emphasis on the hazard analysis section.

The Scientific Committee is of the opinion that the guide is clearly and correctly written. The main remarks concern the elaboration of the migration risk. Additional clarification of the approach followed for assessing the potential risks and the inclusion of a list of the most common and the most serious hazards and of a number of possible critical limits, risk management measures and corrective actions would improve the applicability of the guide.

Sleutelwoorden

Gids, autocontrole, verpakking

1. Referentietermen

1.1. Vraagstelling

Er wordt aan het Wetenschappelijk Comité gevraagd om het hoofdstuk “Verpakkingsmateriaal voor levensmiddelfabrikanten”, dat toegevoegd zal worden aan de autocontroleguides bestemd voor de levensmiddelenindustrie te evalueren, met specifieke aandacht voor de gevarenanalyse.

1.2. Wettelijke context

Koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen.

Koninklijk besluit van 13 juli 2014 betreffende levensmiddelenhygiëne.

Overwegende de besprekingen tijdens de werkgroepvergadering van 19 oktober 2015 en de plenaire zittingen van 11 september, 20 november en 18 december 2015;

geeft het Wetenschappelijk Comité het volgende advies:

2. Inleiding

Het hoofdstuk “Verpakkingsmateriaal voor levensmiddelenfabrikanten” werd opgesteld in opdracht van FEVIA (Belgische Federatie Voedingsindustrie) om toe te voegen aan de bestaande autocontroleguides bestemd voor de levensmiddelenindustrie, die door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) reeds goedgekeurd werden. Het hoofdstuk bevat de eisen voor de autocontrole van (primair) verpakkingsmateriaal dat door de operatoren uit de levensmiddelenindustrie aangekocht, gebruikt en eventueel verder verwerkt wordt (bv. dichtsealen, in vorm drukken) om hun producten in te verpakken.

3. Advies

3.1. Algemene bemerkingen

Over het algemeen is het hoofdstuk duidelijk en correct opgesteld en zijn de belangrijkste aspecten met betrekking tot traceerbaarheid en procescontrole opgenomen. Desalniettemin heeft het Comité naast een aantal specifiekere bemerkingen (zie 3.2.), volgende algemene bemerkingen bij de gevarenanalyse:

- Om operatoren een leidraad te bieden voor de praktische implementatie van een op ‘Hazard Analysis of Critical Control Points’ (HACCP) gebaseerd systeem, dient het hoofdstuk een beschrijving of relevante informatie te bevatten over de meest voorkomende en de meest ernstige gevaren, alsook een aantal voorbeelden van kritische grenzen, risicobeheer en corrigerende maatregelen.

Het is belangrijk om de operatoren te sensibiliseren over de mogelijke types van gevaren bij de verschillende materialen (en voorwerpen) die met levensmiddelen in contact komen (of ‘Food Contact Materials’, FCM). Voor metaal bijvoorbeeld, worden geen gevaren vermeld en wordt gesteld dat ‘sealen’ niet toegepast wordt in de voedselverwerkende industrie.

Desalniettemin kan migratie vanuit de lasnaad of van de binnenkant van een vertind blik optreden (bv. gevaar voor migratie van cadmium), en kan het plooiën van het metaal de kwaliteit aantasten (zie ook specifieke bemerkingen).

Bijkomend wordt opgemerkt dat niet omdat een stof nog niet officieel geëvalueerd of geclassificeerd is door bv. het IARC ('International Agency for Research on Cancer'), deze potentieel geen toxische eigenschappen heeft. In die gevallen zouden onder meer QSAR ('quantitative structure–activity relationship') modellering of het TTC ('threshold of toxicological concern') concept toegepast kunnen worden (EFSA, 2015¹). Ofschoon het de verantwoordelijkheid is van de leverancier om de veiligheid en toepasbaarheid van het FCM bij levensmiddelen aan te geven (cf. Verklaring van overeenstemming), is dergelijke bijkomende informatie in de context van een gevarenanalyse zinvol voor een operator.

- Bij de inschatting van het migratierisico bij verwerking van verschillende verpakkingsmaterialen (tabel 1, p. 23-24 van het hoofdstuk "Verpakkingsmateriaal voor levensmiddelenfabrikanten") is het nog onvoldoende duidelijk op basis van welke benadering het risico (i.e. "kans van voorkomen of frequentie van gebruik x ernst of effect van het gevaar") beoordeeld werd en welke informatiebronnen hiervoor gebruikt werden. Het Comité vraagt bijgevolg meer informatie over de referenties die gebruikt werden bij de inschatting en de vermelding van deze referenties in het hoofdstuk.

- Ofschoon de drie voorgestelde risiconiveaus relevant zijn, dient de formulering ('veilig', 'aandacht', 'risico') geharmoniseerd te worden met de formulering die gebruikt wordt in de reeds bestaande en goedgekeurde gidsen voor autocontrole waarin het hoofdstuk opgenomen zal worden. Zo bv. zou op basis van het risico, ingeschat via de combinatie van de waarschijnlijkheid en het effect ("kans x effect"), een onderscheid gemaakt moeten worden tussen de risicocategorieën waarbij de processtap (i) een kritisch controlepunt of CCP is en waarvoor specifieke beheersmaatregelen noodzakelijk zijn om het gevaar te elimineren of tot een aanvaardbaar niveau te brengen, (ii) een punt van aandacht of PVA vormt, met een beperkter risico op het vlak van de volksgezondheid dan onder (i) en gecontroleerd kan worden door een verscherpt toezicht en bijkomende registratie van beheersmaatregelen van algemene aard die vaak behoren tot de basisvoorwaardenprogramma's, of (iii) voldoende afgedekt is door de vereiste programma's die geen specifieke acties vereisen.

3.2. Specifieke bemerkingen

Het Comité heeft volgende, specifieke bemerkingen:

- Om de leesbaarheid en het gebruiksgemak van het hoofdstuk te verhogen, wordt aanbevolen een inhoudstafel toe te voegen.

Deel 1: Inleiding en afbakening van de scope

- Bij voorkeur zou de terminologie uit de Europese wetgeving gebruikt moeten worden (bv. "materialen (en voorwerpen) die met levensmiddelen in contact komen (FCM)" in plaats van "verpakkingsmateriaal", in Franse tekst "conditionnement" in plaats van "emballage primaire", en "emballage" in plaats van "emballage secondaire"). Indien de gebruikte terminologie gebaseerd is op deze uit de activiteitenfiches van het FAVV, dient dit vermeld te worden (zie bv. fiches ACT 101 & 102, <http://www.favv-afsc.fgov.be/erkenningen/activiteiten/fiches/>).

- Een lijst van de in het hoofdstuk gebruikte afkortingen alsook een aantal termen die verder in het hoofdstuk aan bod komen, zouden reeds hier gegeven en beschreven dienen te worden (bv. simulant, "omverpakking").

- Een aantal definities van materialen en activiteiten zijn onvoldoende duidelijk (p. 3), zoals:

¹ EFSA (2015) draft scientific opinion on "Recent developments in the risk assessment of chemicals in food and their potential impact on the safety assessment of substances used in food contact materials."

- Bij “verpakkingsmateriaal” dient aangegeven te worden of hiermee het materiaal, het voorwerp of beiden bedoeld wordt.
 - De term migratie is enkel bruikbaar voor kunststof FCM en niet voor metaal. In dit geval wordt de term “afgifte” gebruikt (cfr. “specific release limit” of SRL; CoE, 2013 ²)
 - In de definitie voor primair verpakkingsmateriaal is de vermelding “eindproduct” onduidelijk en kan deze geschrapt worden. Op basis van de gegeven definitie kan “eindproduct” namelijk betrekking hebben op het voedingsproduct, een intermediair product dat nog verdere verwerking kan ondergaan of een product klaar voor distributie en consumptie.
 - In de definitie van ‘processen uitgevoerd op of met verpakkingsmateriaal’ kan volgende gepreciseerd worden: “alle manipulaties.....zoals vormgevende processen (thermoformereren, spuitgieten,...), dichtlassen (‘sealen’), snijden,.....”.
 - Met betrekking tot de definitie van “etiket en lijm” wordt opgemerkt dat etiketten niet alleen met behulp van lijm, maar ook via het ‘inmoulding labelling process’ in het verpakkingsconcept verwerkt kunnen worden.
 - Het is onduidelijk of het begrip “functionele barrière” enkel betrekking heeft op een “beschermende barrière” tegen migratie tussen de buiten- en de binnenlaag van het FCM (zoals de definitie op p. 4 alsook de wetgeving aangeeft) of ook op een barrière tegen transmissie van gassen (bv. potentiële verandering van de gasconcentratie in de vrije ruimte (kopruimte) in gemodificeerde atmosfeerverpakking (MAP) of transmissie van zuurstof in vacuümverpakking, zoals het begrip op p. 27 gebruikt lijkt te worden; zie verder, bemerkingsen deel 4).
 - Gezien het grote aantal FCM bestanddelen die nog niet officieel geëvalueerd zijn (zie onder andere de stoffen in deel B van de Zwitserse Verordening ³), dient aan de gegeven definitie “of vermoedelijk kunnen zijn” toegevoegd te worden, nl.: “Dit principe van functionele barrière is niet van toepassing op nanodeeltjes en ook niet op componenten die mutageen, kankerverwekkend of *negatieve effecten vertonen op de voortplanting* (i.p.v. “giftig zijn voor de voortplanting”) of vermoedelijk kunnen zijn. Stoffen die mutageen, kankerverwekkend of *negatieve effecten vertonen op de voortplanting of vermoedelijk kunnen zijn*, ...”
- In de lijst met voorbeelden van inrichtingen die expliciet als fabrikant van verpakkingsmaterialen bij het FAVV geregistreerd moeten zijn (p. 6), dient de term “film rétractable” in de Franse versie (i.e. “krimpfolie” in de Nederlandse versie) vervangen te worden door “film thermorétractable” aangezien het hier niet een FCM van het type huishoudfolie (“film étirable”, “stretch film”) betreft. Tevens dient verklaard te worden waarom bepaalde voorbeelden in de lijst vetgedrukt zijn.
 - In de lijst van fabrikanten van verpakkingsmateriaal met impliciete registratie bij het FAVV (p. 6) wordt het voorbeeld “skin packaging” gegeven. Dit begrip dient nader toegelicht te worden omdat de term opnieuw gebruikt wordt in de tabel m.b.t. de inschatting van het migratierisico (tabel 1, p. 23). Bovendien lijkt bij een vergelijking van de Franse en Nederlandstalige versie van het hoofdstuk dit concept naar verschillende toepassingen te verwijzen. Op basis van de Nederlandstalige versie betreft het “krimpfolie” en “shrinken”, terwijl dit in de Franse versie vertaald wordt door respectievelijk “film rétractable” en “emballage sous film plastique”.

Deel 2: Wetgeving en omzendbrieven

- In dit deel zou eveneens verwezen kunnen worden naar de databank van de Europese Commissie met betrekking tot contactmaterialen.⁴

² CoE (2013). Council of Europe Resolution CM/Res(2013)9 & Guidelines on metals and alloys used in food contact materials and articles

³ Swiss Government (2005). Swiss Ordinance on materials and articles in contact with food (SR 817.023.21) of 23 November 2005. [Ordonnance du DFI sur les objets et matériaux]

⁴ https://webgate.ec.europa.eu/sanco_foods/main/?event=display

- Er wordt vrijblijvend verwezen naar de resoluties van de Raad van Europa. Het Comité meent dat deze niet als een bemerking toegevoegd dienen te worden, maar in de lijst van bestaande wetgeving en documenten (en dat “dit zijn nog geen wetteksten” best geschrappt wordt). Met het oog op de leesbaarheid en duidelijkheid zou de lijst van bestaande wetgeving en documenten in functie van het type FCM gestructureerd kunnen worden.

Deel 3: Basisvoorwaarde-programma's m.b.t. verpakkingsmateriaal

Ontvangst & opslag van verpakkingsmateriaal (p. 17):

- In eis 3.2-c m.b.t. de goede afscherming van primair verpakkingsmateriaal tijdens de zou “eventuele” geschrappt moeten worden zodat de suggestie van het aanbrengen van een “eventuele omverpakking er rond” een aanbeveling wordt.
- Eis 3.2-d m.b.t. de afscherming van primair verpakkingsmateriaal kan geschrappt worden en de informatie die bij deze eis gegeven wordt, kan vermeld worden bij eisen 3.2-b en 3.2-c die tevens betrekking hebben op de opslag van het verpakkingsmateriaal.

Fabricage van verpakkingsmateriaal (p. 18):

- Eis 3.3-a: Het is onvoldoende duidelijk wat bedoeld wordt met “productieafval dat hergebruikt kan worden”. Indien hiermee snijresten die intern hergebruikt worden en niet “afval” bedoeld wordt, dient dit beter zo geformuleerd te worden.
- Eis 3.3-b betreft preventieve maatregelen voor chemische stoffen die gebruikt worden bij de fabricage van de verpakkingsmiddelen, terwijl de informatie die onder deze eis gegeven wordt, het reinigen van de apparatuur en reinigingsmiddelen betreft. Een herformulering is aangewezen, alsook de vermelding van smeermiddelen.
- In eis 3.3-d wordt gesteld dat transfer via set-off of via een ander mechanisme tijdens de manipulatie en opslag van het bedrukte of gecoat materiaal naar de voedingszijde gereduceerd moet worden tot een aanvaardbaar niveau. Echter, de manipulatie en opslag zou zodanig dienen te zijn dat dergelijke transfer niet plaats kan vinden.

Product-, proces, verpakkingsinnovatie en –wijzigingen (p. 19):

- In de informatie bij eis 3.4-a wordt gesteld dat bij wijzigingen in het productieproces of innovatie van het levensmiddel, de operator de mogelijke nieuwe risico's van migratie dient te evalueren en eventueel nieuwe migratietesten dient uit te voeren. Het Comité merkt op dat die voor vele operatoren (veelal kleine en middelgrote bedrijven) niet vanzelfsprekend is. In principe dient de operator zich te baseren op de condities zoals bijvoorbeeld de contacttemperatuur en/of tijd alsook op andere condities die door de FCM leverancier bepaald werden, en die vermeld zouden moeten zijn in de technische fiche van het FCM .

Traceerbaarheid (p. 20):

- Eis 3.5-a: Het doet weinig ter zake om op dit niveau de materialen die buiten de scope van het hoofdstuk vallen te vermelden, aangezien ook deze materialen traceerbaar dienen te zijn (zie artikel 17 van Verordening 1935/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen en houdende intrekking van de Richtlijnen 80/590/EEG en 89/109/EEG).
- Er dient aangegeven te worden of “de houdbaarheid van het product” vermeld bij de informatie met betrekking tot eis 3.5-d verwijst naar de levensduur van het materiaal zelf of van het levensmiddel. Er dient tussen beiden een duidelijk onderscheid gemaakt te worden. Daarnaast wordt opgemerkt dat de basisvoorwaarde dat de operator rekening dient te houden met de levensduur (of de duur voor optimaal gebruik) van het FCM expliciet in de gids vermeld dient te worden. Deze duur dient aangegeven te worden door de leverancier, maar de operator die de FCM aankoopt, dient op de hoogte te zijn van het feit dat bepaalde omgevingscondities (zoals bv. temperatuur, tijd, relatieve vochtigheid) de eigenschappen en bijgevolg de levensduur van het FCM (bv. water- of gasdichtheid, het hermetische karakter van de lasnaad) kunnen wijzigen. Verwijzend naar eis 3.2-a m.b.t. de ingangscntrole, dienen de operatoren het FIFO (“first in, first out”) principe te hanteren.

Deel 4: Gevarenanalyse

- Eis 4.0-a: De formulering “verhoogd risico” die in de beschrijving van een “veilige”, “aandacht” en “risico” situatie gebruikt wordt, leidt tot verwarring (cf. “beperkt verhoogd risico naar chemische migratie”). Zoals ook vermeld bij de algemene bemerkingen, is een herformulering van de risiconiveaus aangewezen.

- De informatie over metaal en glas (p. 25) wordt in eenzelfde paragraaf gegeven terwijl het twee verschillende FCM met verschillende risico's en toepassingen betreft. Het Comité stelt de bewering dat metaal beschouwd wordt als inert materiaal voor migratie in vraag alsook de bewering dat metaal meestal gecoat wordt alvorens met levensmiddelen in contact te komen.

- Bij de informatie die gegeven wordt over aluminium (p. 26) wordt aanbevolen te voldoen aan de “GMP voor aluminium producten”. Dit zou verder uitgewerkt dienen te worden. Ook dient verwezen te worden naar de meest recente versie van het document “Guidelines on metals and alloys used as food contact materials” van de Raad van Europa van 2013 (i.p.v. 2002), waarin voor aluminium bovendien een SRL van 5 mg/kg gegeven wordt (CoE, 2013²).

- M.b.t. kunststof wordt verondersteld dat het thermoferen / blazen van monolaagverpakkingsmateriaal en multilaagsmaterialen zonder functionele barrière geen bijkomende invloed zal hebben op de migratie door een combinatie van verdunning van het materiaal en een verlaging in concentratie van migrerende componenten (p. 26). Echter, het feit dat beide processen een proportioneel effect hebben op de concentratie van migrerende componenten, kan in vraag gesteld worden. Het Comité vraagt zich af op welke studie de conclusie gebaseerd is.

Bij het voorbeeld van multilaagsmaterialen met verschillende types materialen, nl. PA/PE/EVOH/PE, wordt vermeld dat EVOH de functionele barrière vormt. Het is niet duidelijk of EVOH hier een beschermende barrière is tegen migratie of tegen de overdracht van gassen (zie eerder vermelde bemerking over de definitie van “functionele barrière”). Bovendien dient uitgelegd te worden waarom PE in het gegeven voorbeeld het hoogste risico inhoudt.

- In het deel over bedrukken / etiketteren (p. 27) dient de sectie over “materialen zonder functionele barrière” geherformuleerd te worden om verwarring rond “barrière” en “functionele barrière” en tegenspraak met de sectietitel te vermijden (zie “Voor andere materialen (...) kan verondersteld worden dat het materiaal bij voldoende dikte er zelf voor zal zorgen dat er voldoende barrière is”).

Er dient verduidelijkt te worden of het risico alleen betrekking heeft op de migratie van een potentieel toxische component (wat de belangrijkste boodschap is van deze sectie) en/of eveneens op een mogelijk effect op de gasdoorlaatbaarheid. In dit laatste geval bestaat er namelijk een risico op verhoogde doorlaatbaarheid van zuurstof, wat een biologische gevaar kan inhouden (potentiële groei van pathogene aërobe microbiële flora). Beide effecten of risico's dienen op afzonderlijke wijze beschouwd te worden.

Er dient ook opgemerkt te worden dat de mogelijke gevaren van het rechtstreeks aanbrengen van “inkt” op of het “bedrukken” van een levensmiddel (bv. eieren) eveneens best ter informatie vermeld worden, ook al valt dit proces niet onder de FCM wetgeving.

- De informatie over keramiek (p. 27) zou om de operatoren beter te informeren en sensibiliseren voorbeelden dienen te bevatten over toxische componenten die mogelijk kunnen migreren. Zo zijn niet alleen lood en cadmium die in de wetgeving vermeld worden relevant, maar ook bv. kobalt.

Deel 5: Migratietesten of alternatieve software

- Eis 5.0-b m.b.t. de verificatie of de uitbestede analyse(s) wel degelijk tot de reikwijdte van het certificaat van de accreditatie behoren (p. 29), dient geschrapt te worden aangezien een

accreditatie niet verplicht, maar wel aangeraden is en deze eis enigszins in tegenspraak is met voorgaande eis. Volledigheidshalve dient de informatie naast een verwijzing naar de FAVV website ook een verwijzing naar de lijst van geaccrediteerde laboratoria van de Belgische accreditatie-instelling BELAC te bevatten.

- Het Comité is van mening dat de vijf tabellen die een overzicht geven van simulatiecondities voor migratietesten (tabel 2, p. 30-31) geschrapt kunnen worden aangezien de meeste operatoren deze testen niet zelf zullen uitvoeren. Bovendien betreffen de tabellen enkel kunststof FCM terwijl volledigheidshalve ook verwezen zou moeten worden naar de testen van migratie of afgifte uit keramiek of uit metalen die onder andere condities met soms andere simulanten uitgevoerd worden. De basisinformatie die de operatoren verduidelijking geeft over de wijze waarop de testen uitgevoerd worden en die bijdraagt aan de interpretatie van de resultaten van dergelijke testen dient evenwel behouden te blijven met desgevallend verwijzing naar de wetteksten en/of andere relevante documenten.

- Bij de formulering “Indien berekeningen [*met simulatiesoftware*] aangeven dat een SML (specifieke migratielimiet) niet wordt overschreden, zijn migratietesten niet meer nodig” dienen een aantal kanttekeningen gemaakt te worden. Software kan inderdaad deels gebruikt worden tijdens de risico-evaluatie, maar geval per geval zal uitgemaakt moeten worden of verdere analyses nodig zijn. Simulatiesoftware *kan* een indicatie maar geen uitsluitel bieden. Het resultaat van de simulatie is afhankelijk van de parameters die in het model ingevuld worden (waarbij een belangrijke parameter over het hoofd gezien kan worden). Bovendien worden er geen vereisten vermeld met betrekking tot de software of de modellen waarop de software gebaseerd is, en is dergelijke simulatiesoftware enkel beschikbaar voor kunststof FCM.

4. Conclusie

Ofschoon de belangrijkste aspecten met betrekking tot traceerbaarheid en procescontrole in het hoofdstuk opgenomen zijn, dient de gevarenanalyse iets meer uitgewerkt te worden met het oog op de praktische implementatie van de gids. Zo beveelt het Comité onder meer aan om de meest voorkomende en de meest ernstige gevaren te beschrijven, de gevolgde benadering bij de beoordeling van de mogelijke risico's te verduidelijken en voorbeelden van kritische grenzen, risicobeheer en corrigerende maatregelen te geven.

Voor het Wetenschappelijk Comité,
De Voorzitter,

Prof. Dr. E. Thiry (Get.)

Brussel, 07/01/2016

Leden van het Wetenschappelijk Comité

Het Wetenschappelijk Comité is samengesteld uit de volgende leden:

D. Berkvens, A. Clinquart, G. Daube, P. Delahaut, B. De Meulenaer, S. De Saeger, L. De Zutter, J. Dewulf, P. Gustin, L. Herman, P. Hoet, H. Imberechts, A. Legrève, C. Matthys, C. Saegerman, M.-L. Scippo, M. Sindic, N. Speybroeck, W. Steurbaut, E. Thiry, M. Uyttendaele, T. van den Berg

Belangenconflict

Omwille van een belangenconflict nam B. De Meulenaer niet deel aan de beraadslaging bij de goedkeuring van het advies.

Dankbetuiging

Het Wetenschappelijk Comité dankt de Stafdirectie voor risicobeoordeling en de leden van de werkgroep voor de voorbereiding van het ontwerp advies. De werkgroep was samengesteld uit:

Leden Wetenschappelijk Comité	M.-L. Scippo (verslaggever), A. Clinquart, S. De Saeger
Externe experts	F. Bolle (WIV), R. Peeters (UHasselt)
Dossierbeheerder	W. Claeys

De activiteiten van de werkgroep werden opgevolgd door C. De Praeter (FAVV), lid van de administratie.

Wettelijk kader van het advies

Wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, inzonderheid artikel 8;

Koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen;

Huishoudelijk reglement, bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 2000 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, goedgekeurd door de Minister op 09 juni 2011.

Disclaimer

Het Wetenschappelijk Comité behoudt zich, te allen tijde, het recht voor dit advies te wijzigen indien nieuwe informatie en gegevens ter beschikking komen na de publicatie van deze versie.